

**CSAK SZENTESTE
nem
dolgoztak**

**A Meglepetés
bemutatja:**

»Békebeli hangulat a gombműhelyben«

Apáról fiúra, majd az egyetlen lányra szállt a tudás és az üzlet a Massányi családban. 80 éve kerülnek ki a kezük közül a gombok.

Budapest XIV. kerületében egy csendes utca fehér háza igazi kincsek rejt. No, nem kell nagy dolgokra gondolni, csupán ötförintos méretű, és annál kicsit kisebb vagy nagyobb gombokra.

A jég hátán is megélt a papa

A műhelyben a dolgozók mellett Massányi Kinga alakja bukkan fel. Kinga unokaként örökölte meg a birodalmat. „Nagyapámról úgy mondták, akármerre járt, szívta magába a tudást. Korán munkába állt, de mindig mindent megfigyelt, leginkább a gépek működése ejtette ámulatba, sokszor le is rajzolta őket. Esztergályosnak tanult, és a gazdasági válság idején jött Budapestre szerencsét próbálni. Jobb híján gombokkal kezdett kereskedni, s néhány év után saját üzletet nyitott.” Miközben Kinga me-

sél, a pincében megelevenedik a múlt, ahol gombgyártási műzeumot nyitottak.

Többször kezdte a nulláról

A nagypapa fantáziát látott a gombban, amivel akkoriban csak ketten foglalkoztak a fővárosban, s azt is látta, nem elég széles a kínálat. Feltalálta a cernázó gépet, előtte ilyet senki sem készített. Olyan sikeres lett, hogy telket vásárolt Tihanyban, és ide járt horgászni többek között a zeneszerző G. Dénes Györggyel, Zsűtivel. A háború alatt katonagombokra volt szükség, így ezzel egészítette ki profilját. Mivel hadibeszállító volt, csak a há-

ború végén kapott behívót. Az orosz megszállás idején a családnak szinte semmije nem maradt. A szerszámokat, gépeket újra kellett alkotni, hiszen amit mozdítani lehetett, azt elvitték. „Öt év múlva engedélyt kapott, hogy a pincébe költözve újra gombokat gyárthasson” – idézi Kinga a régmúltat. A második generációt Kinga édesapja, Tamás képviselte. 1962-ben iratkozott be a Műegyetem gépészkarára, szükség volt a tudásra, mert a cég fejlődött. Az alapító nyitott szemmel járt, figyelte a divatot.

Fény: Vih. Anita

Abban az évben, amikor fia a céghez került, lányunokája is született. A három generáció együtt élt, egészen 1984-ig, amikor a nagypapa elhunyt.

Karácsonykor furcsa csend volt

Kinga, aki 3 gyerek édesanyja, ma egyedül vezeti a vállalkozást. Bölcsész végzettségű, de amikor szükség volt rá, beállt édesapja helyére. Ami meglepő, hogy nincs oda a gombokért:

„Nem szeretem a gombokat! Nincs gyűjteményem, soha nem is volt. Nem játszottam gyerekkoromban gombokkal. Ha tehetem, még a ruhámon sem viselem, a blúzokat például kifejezetten nem szeretem. Ha tehetem, rajtam cipzár, tépőzár van. A két nagylányom közül valószínűleg Priscilla lép majd a nyomomba, aki Bécsben zene történetet tanul. Most is szükségem volt a segítségre, nem győzők mindent egyedül.

Jó a szervezőkészsége, átlátja a dolgokat, vonzódik ehhez a munkához.

Emlékszem, nálunk mindig zakatoltak a gépek. Kivéve az ünnepeket, így a karácsonyt is. Olyankor furcsa volt a szobában a csend. Mindig alaposan kitakarítottunk, a szentestén minden a helyére került. Nagypapa készítette el a vacsorát: mákos tésztát, halat. Mivel anyukám orvos volt, a vele töltött 24-e mindig kincset ért, másnap, harmadnap ő már dolgozott, ügyelni járt. Olyankor édesapámmal maradtam.” Kinga ma már gyermekeivel ünnepel, a menü pedig rendhagyó. Azt főzi, amit a lányok rendelnek, így előfordul, hogy a hal, pulyka és mákos guba helyett csirkepörköltet, milánói makarónit, esetleg tzatziki salátát tálalnak fel szenteste. A karácsonyfa, bár nem gombok díszítik, a kertben áll. „Három éve vettünk egy gyökeres fenyőt, amit kiültettünk, és azóta azt díszítjük fel.”

PAPP NOÉMI

**A mai napig
kézzel készülnek
a különleges
gombok**

Meglepetés

